

عنوان مقاله:

سبک شناسی لایه واژگانی طوطی نامه به روایت داراشکوه

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات زبان و ادبیات در جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد اکبر سپاهی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ولایت ایرانشهر

خدیجه ایرندگانی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ولایت ایرانشهر

خلاصه مقاله:

مجموعه ای از قصه ها و حکایات از کتابی هندی و سانسکریت به نام «سوکه سپنتی» به فارسی برگردانده شده اند که غالباً در فارسیبه عنوان طوطی نامه شناخته می شوند. مشهورترین مترجم این کتاب، ضیاء نخشی بوده است اما قبل از نخشی ترجمه هایی اصل هندی صورت گرفته است و بعد از او نیز بازنویسی هایی از ترجمه فارسی او صورت گرفته است. از جمله این بازنویس ها، طوطی نامه ای است به قلم شاهزاده گورکانی، محمد قادری (داراشکوه) پسر شاه جهان. در این مقاله، ویژگی های لغوی این کتاب را بررسی خواهیم کرد. روش تحقیق این مقاله به صورت توصیفی-تحلیلی است و داده های آن به صورت کتابخانه ای گردآوری شده اند. این متن بقصد تلخیص و بازنویسی طوطی نامه نخشی آفریده شده است. مولف می کوشد علاوه بر کوتاه کردن حکایت ها، آنها را به زبان ساده روزگار خود برگرداند، بنابراین بسیاری از لغات عربی متن نخشی را به لغت های ساده تر روزگار خود بدل می کند و لغت هایی از زبان عامه مردم و لغات هندی را وارد متن میکند. لغات فارسی-عربی با معنای خاص مصطلح در فرهنگ شبه قاره، لغات و ترکیبات خاصه ندی، جمع بستن ضمیر شخصی «خود» با علامت جمع «ها» و جمع بستن ضمیر «ما» و ضمیر «شما» با علامت جمع «ان» و امثال این مختصات سبکی، از ویژگی های قابل توجه نثر این متن هستند که آن را از چند روایت دیگر طوطی نامه متمایز می کنند.

کلمات کلیدی:

طوطی نامه، سبک شناسی، نخشی، داراشکوه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1554844>

